

UNIVERSITATEA “CONSTANTIN BRÂNCUȘI” DIN TÂRGU-JIU

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE
SPECIALIZAREA: MANAGEMENT

Economia digitală și societatea informațională

Student:

Jucov Dumitru

Coordonator:

Lect.univ.dr. Balacescu A.

1 Societatea informațională

Economia digitală reprezintă noul concept al sfârșitului de mileniu, a generat auspiciile sub care s-a desfășurat a VI a Conferință Internațională de Informatică Economică, 8 – 9 mai 2003, organizator fiind Departamentul de Informatică Economică din Academia de Studii Economice.

Societatea informațională reprezintă o etapă superioară a implementării proceselor de asistare și de soluționare a problemelor de larg interes cu ajutorul computerelor. Factorii favorizanți ai apariției economiei digitale sunt numeroși, interacționează cu efecte și cu intensități diferite, trebuind enumerați separat și analizați corespunzător.

În primul rând, apariția calculatoarelor profesionale – la prețuri accesibile, cu volum mic, cu capacitate de memorare imensă, fiabile și robuste, a permis crearea de posturi de lucru la nivel de companii, la nivelul universităților, dar și în casele oamenilor sau birourile private mai evoluat, precum și în spații publice. Reducerea distanței impuse prin crearea de software accesibil, apariția aplicațiilor grafice și a aplicațiilor multimedia a transformat calculatorul dintr-un instrument orientat spre prelucrări numerice, spre o altă categorie de utilizatori neinformaticieni.

În al doilea rând, conectarea calculatoarelor, obținându-se rețele locale, a contribuit la crearea unei noi filosofii a gestionării resurselor software și hardware. De asemenea, s-a dezvoltat o nouă atitudine privind poziționarea și diversificarea locurilor de muncă..

În al treilea rând, crearea de echipamente pentru prelucrarea de imagini, înregistrarea sunetului, a permis obținerea unei noi generații de aplicații

informatică, de mare amploare, cărora a trebuit să li se găsească modalități de integrare și mai ales căi de a le face aplicabile în timp real.

În al patrulea rând, crearea mijloacelor de protecție în plan software și hardware a permis dezvoltarea unui nou mod de a gândi mai ales în legătură cu tranzacțiile bănești și transmiterea de comenzi sau decizii de afaceri

În al cincilea rând, dezvoltarea unui cadru legislativ orientat pe problemele specifice informaticii aplicate, crează un context nou în ceea ce privește alocarea de resurse, definirea de strategii și realizarea de ritmuri specifice implementării în viața economico-socială a produselor adecvate activităților potențate prin cunoaștere. deplasare.

În al șaselea rând, apariția telefoniei mobile a impulsionat dezvoltarea unui nou mod de abordare a structurii rețelelor de calculatoare și cu deosebire revoluționat sistemul de comunicare, distrugând toate barierele pe care telefonia fixă le-a avut încorporate încă de la înființare.

Telefonul mobil, micul computer orientat spre comunicații este posibil numai după ce tehnologia a realizat acumulările calitative specifice miniaturizării în condițiile maximizării autonomiei de funcționare.

2 Trăsături specifice ale economiei digitale

O economie de piață pentru a deveni funcțională trebuie să îndeplinească un minim de cerințe, tot astfel, o economie pentru a fi în categoria economiilor digitale, trebuie, de asemenea, să fie înregistrată cu o serie de trăsături, dintre care unele sunt deosebit de importante.

Prima trăsătură a economiei digitale este definitorie și constă în existența unui număr ridicat de calculatoare conectat în rețea. Aceste calculatoare se află în companii de stat, în companii private, în administrație, în magazine, în bănci, în școli, mai ales în case și cu deosebire la colțuri de stradă, în stații CFR și oriunde omul de rând dorește să-și rezolve o problemă, fie că e oplată sau o rezervare sau chiar să se informeze.

A doua trăsătură a economiei digitale este operaționalitatea unor baze de date de interes general. Existența unei baze de date a populației care include codul numeric personal, adresă efectivă, data nașterii, numele și prenumele individului, și acele ale părinților, starea civilă și încă o serie de noi elemente, reprezintă punctul de start pentru o adevărată economie digitală. Este important să se înțeleagă acest lucru de către toți actorii, mai ales atunci când se produc modificări radicale de statut social, de sănătate, de acumulări cantitative și calitative.

Este deosebit de important ca această bază de date să fie astfel proiectată așa fel încât regăsirea să se efectueze după diferite chei, dintre care cele mai importante sunt codul numeric personal, numele și adresa obiectivului. Este extrem de neproductiv ca după utilizarea de resurse financiare imense stadiul acestei baze de date să fie incipient și ceea ce este mai dramatic, baza de date să nu fie operațională. Altfel nu se explică de ce la efectuarea unei tranzacții este cerut dosarul de cadastru și nu se interoghează baza de date.

Un teren nici nu se lățește, nici nu intră la apă, iar un apartament tot așa. Baza de date a sistemului educațional include codul numeric personal și date despre elev, student sau profesor. Sunt incluse acolo și unitățile de instruire, precum și diplomele eliberate.

Agenții economici sunt înregistrați într-un proces în care corupția a înflorit, a încolțit și a dat roade prin caracterul fantomatic al celor mai veroase afaceri prin firme de doi bani..

Economia digitală poate deveni funcțională dacă bazele de date pentru taxe, impozite – fiscalitate în general și bazele de date specifice sistemului bancar sunt complete și corecte. Volumul erorilor existent datorită lipsei procedurilor de certificare a corectitudinii are menirea de a încetini trecerea la operaționalitate.

Chiar dacă aceste baze de date există, au fost încărcate cu date complete și corecte, problema economiei digitale nu este rezolvată, dacă nu sunt rezolvate două probleme fundamentale și anume:

- actualizarea în timp real cu date complete și corecte, pe măsură ce se înregistrează o nouă evoluție a unui fenomen, un nou stadiu parcurs de un individ; Interoperabilitatea aplicațiilor informatice cu accesarea bazelor de date pornind din alte sisteme, considerate până acum incluse; așa se explică de ce baza de date a populației este cea mai intens referită, atât de administrație la întocmirea listelor electorale, la stabilirea cifrelor de școlarizare prin eliminarea așa – ziselor recensăminte; dispariția economiei subterane își are izvorul în acceptarea de plăți sau încasări după confirmarea plăților

A treia trăsătură a economiei digitale este existența unui contingent solid de informaticieni care să implementeze aplicații realizate de alții, dar care, ținând seama de specificul economiei românești, să dezvolte mai întâi o strategie de dezvoltare a societății informaționale, după care, etapă cu etapă, să treacă la transpunerea în viață a respectivei strategii.

Numeroasele produse software dedicate aceleiași probleme reprezintă risipă de resurse umane în primul rând. O economie în care sunt limitări la astfel de resurse trebuie să procedeze la reducerea severă a pierderilor. Transparența care însoțește toate etapele de dezvoltare a societății informaționale, are menirea

de a orienta clar formarea forței de muncă spre obiective clare, care să însemne întradevăr elemente de progres social. Crearea de facilități legate de impozitarea salariilor producătorilor de software, stabilirea de sarcini concrete cu termene și grupuri țintă, fără acceptarea amânărilor, impunând sancțiuni celor care nu se încadrează în termene privind implementări de aplicații publice, permite menținerea unui ritm alert pentru implicarea cetățenilor în rezolvarea propriilor probleme de la un terminal plasat chiar și acasă.

Forța de muncă este complexă ca structură, ca dinamică dacă se ține seama de ritmul accelerat al uzurii morale a cunoștințelor, a tehnicienilor și instrumentelor din informatică.

Într-o economie digitală trebuie creat un raport optim între cei ce produc și dezvoltă aplicații informatice și, respectiv, cei care le utilizează, fără a genera deformări în procesul de intermediere prin crearea de monopoli.

Saltul spectaculos se înregistrează numai atunci când economia în ansamblu crează o tipologie nouă de informaticieni care își subordonează activitatea grupurilor țintă. Numai în aceste condiții apar germeii utilizatorilor de servicii informatice când gradul de satisfacție este deja acceptat și recunoscut implicit de toată lumea. Sperietoarea cu informatica generatoare de șomaj este deja de domeniul trecutului. Sunt atât de multe probleme nerezolvate încât șomajul reprezintă incapacitatea de reorientare a eforturilor spre probleme prioritare și atât. *A patra trăsătură* a economiei digitale o reprezintă disponibilitatea spre efort instituțional a tuturor actorilor din societate. Folosind resurse bugetare sunt create elementele fundamentale ale infrastructurii naționale, investitorilor privați, a celor locali și mai ales cetățenilor, revenindu-le sarcini de finanțare a unor proiecte care vin să întregescă o construcție complexă, multifuncțională.

În cazul efectuării de investiții, fiecare investitor care contribuie cu fonduri:

- achiziționează strict ceea ce are nevoie
- utilizează la maximum echipamentele și software achiziționat
- are mare grijă de mentenanța proceselor
- integrează unui context nou rezultatele obținute, căutând realizarea conexiunii la infrastructura sistemului economic
- crează fluxuri integrate care justifică prin avantajele create, întregul efort

Asemeni unui copac riguros, rădăcinile, tulpina și crengile principale, reprezintă un efort pe care numai statul îl poate suporta. Crenguțele și frunzele sunt în sarcina companiilor, administrațiilor, celorlalte instituții și chiar cetățenilor.

A cincea trăsătură constă în depolarizarea societății prin accesul la performanță a cetățenilor și prin obținerea de fluxuri complete, naturale la nivel microeconomic. Societatea în care informația are un rol periferic are ca stare stabilă polarizarea. Pe de o parte sunt cele câteva procente, miliardarii, iar pe de altă parte, la celălalt pol se află cei săraci, cei foarte săraci. Clasa de mijloc este nesemnificativă.

Economia digitală este economia bazată pe cunoaștere. Inițiativa și performanța individuală iau locul ingineriilor și fisurilor legislative. Unei repartiții normale a nivelurilor de performanță nativă a populației, îi va corespunde aceeași repartiție, la nivel social. Societatea modernă bazată pe cunoaștere dezvoltă noi concepte, noi atitudini, noi relații de producție. La un pol există câteva procente de persoane sărace, asistate, la celălalt pol sunt miliardarii, și ei reprezentând câteva procente, de asemenea. Restul populației, mai mult de 70% sunt clasa de mijloc, cu unele stratificări, nesemnificative în esență.

Atitudinile bazate pe informație incompletă sunt însoțite de riscuri.

Economia digitală are reguli clare, transparente, iar consultanța este de cele mai multe ori obligatorie înainte de a asuma riscul specific unui anumit set de decizii. Fluxurile complete se referă în principal la tipologiile de activități care se derulează respectând legile economice și legislația statului..

Aceste trăsături ale economiei digitale se construiesc din aproape în aproape, prin decizii ce decurg din programe guvernamentale, din decizii politice pe termen mediu, cu ajustări care asigură continuitate și mai ales dezvoltare, fără reluări de la zero, la fiecare ciclu electoral. Este condiția de bază a dinamicii societății informaționale moderne.

3 Proceduri specifice societății informaționale

Societatea informațională are caracteristică o serie de proceduri care schimbă fundamental raporturile între partenerii de afaceri și contribuabili, introducând un mod coerent de cultivare a conștiinței civice.

Procedura de licitație prin Internet gestionează baza de date a ofertanților și baza de date a clienților, iar rezultatul adjudecării este făcut public, împreună cu toate celelalte variante.

Această abordare presupune parcurgerea de etape prin care, pe de o parte, apar ofertanții cu produse, cantități și prețurile ofertei. Toate acestea sunt informații confidențiale. La următoarea etapă, se constituie cererea de produse, indicându-se caracteristici, cantități și restricții privind service, transport, garanții, plafoane de prețuri în cadrul unor structuri. Etapa următoare constă în

identificarea celei mai bune oferte și la evaluarea diferențelor privind cantitățile, prețurile etc.

Etapa care urmează constituie încheierea contractului, plata și livrarea. Există un site care se accesează și se extrag toate informațiile, putându-se identifica toate situațiile anormale, incluzând furnizori și clienți penalizați ca neoperaționali. Această procedură, așa cum este definită se completează cu plata electronică a furnizorului de către client și cu reflectarea în gestiunile partenerilor a tranzacțiilor derulate, în mod automat.

Procedura de utilizare a software de poștă electronică pentru transmitere de mesaje cu semnificație specială, reprezintă un mod simplu dar generos de conectare a cetățeanului la un minim de servicii. În primul rând trebuie pusă în identificarea cetățenilor, ceea ce impune crearea unei baze de date oficiale la poliție sau la un minister cu persoanele și adresa de poștă electronică. În al doilea rând trebuie să existe stabilitate a adreselor și schimburile de mesaje să se efectueze cu regularitate, în cunoștință de cauză. În al treilea rând, trebuie informat cetățeanul asupra tipologiilor de mesaje care pot fi transmise: cereri pentru obținerea de aprobări, întrebări privind probleme, semnalarea unor deficiențe etc. Este deosebit de important ca pentru costuri zero să se stimuleze acest tip de schimburi de mesaje între cetățeni și stat sau între cetățeni și organizații.

Economia digitală presupune existența unui nou tip de cetățean, cetățeanul care conștientizează că el devine actor dacă și numai dacă operează nemijlocit într-un sistem complex, ca parte inseparabilă a acestuia. Multe dintre programele de televiziune trebuie să procedeze la instruirea cetățenilor, trecând pe un plan secundar elementele autodidactice, dacă se urmărește eficiența reală la nivelul întregii societăți, incluzând aici eliminarea discriminărilor.

Economia digitală nu discriminează pe țăran de orășean, pe muncitor de intelectual, pe casnică de academician. Așa cum pentru a deschide ușa țăranul, intelectualul, muncitorul, casnica, savantul, toți folosesc clanța de la ușă, tot astfel, trebuie înțeleasă utilizarea tastaturii unui computer.

Următoarea procedură vizează utilizarea resurselor Internet pentru informare. Cetățeanul fie că știe adrese, fie caută după cuvinte cheie, are acces în condiții rezonabile din punct de vedere al costurilor la resursele Internet. Costurile prohibitive au menirea de a arunca în aer tocmai fundamentele economiei digitale.

Fiecare organizație trebuie să aibă adresă de Internet pusă pe antetele documentelor oficiale, pe clădiri, semnalate în presă, pe cărți de vizită.

Fiecare organizație își structurează pagina de Internet respectând o serie de reguli, existând acum deja o serie de realizări considerate clasice.

Cine vizitează un site bine construit, găsește o dispunere naturală a informațiilor, o utilizare de asemenea, naturală a cuvintelor cheie. Gruparea informațiilor este astfel realizată încât ține seama de cerințele vizitatorilor. Un site se crează pentru grupul țintă cărora i se adresează și nu celor care îl construiesc. Un astfel de site trebuie să conțină informații complete și corecte și să găsească astfel de procedee care să diferențieze elementele ce prezintă importanță specială, termene limită, condiții de admitere, costuri, riscuri. Informarea trebuie să fie onestă și corectă, fără a include capcane sau elemente ambigue sau de inducere în eroare în mod deliberat.

Între ceea ce este înscris pe site și ceea ce este pe teren, trebuie să existe o concordanță deplină, site-ul trebuie să fie certificat.

Pentru organismele care au rolul de a impulsiona activitățile specifice economiei digitale se află și organismele de certificare a aplicațiilor distribuite și organismele de certificare a aplicațiilor Internet. Impactul major pe care îl are informația stocată pe un site, generează oferte care sunt greu de controlat atunci când apar neconcordanțe între ceea ce este pe teren și conținutul inclus într-un site. Neconcordanțele de preț, de volum, de condiții de obținere a produselor sau serviciilor, introducerea unor nuanțe greu de sesizat, generează insatisfacții imposibil de remediat. Totuși, utilizarea Internetului pentru informare și pentru comunicare de mesaje reprezintă numai o mică parte a virtuților pe care noua tehnologie le are încorporate.

O altă procedură specifică economiei digitale constă în stocarea unui volum important de date sub formă de cod bară și utilizarea repetată a acestor informații pentru efectuarea de actualizări a bazelor de date la efectuarea de vânzări sau aprovizionări, respectiv, la efectuarea de căutări după coduri corect definite.

Dacă personalului dintr-o companie i se dă legitimații, iar codul bară permite identificarea, cu produse software adecvate se gestionează intrările/ieșirile și de ce nu, modul în care angajatul își folosește timpul pentru care ia salariu.

Codul bară reprezintă primul pas al marilor interconectări de baze de date. Cetățeanul, identificat după cod numeric existent în codul bară dorește să afle taxele, accesând o aplicație informatică din sistemul fiscal. În codul bară este inclus codul contului bancar. Se face interacțiune între cele două aplicații informatice, una a taxelor și cealaltă ca plăților din cont bancar.

Codul bară este vital în interacțiunea de aplicații. Este deosebit de important ca toate aplicațiile orientate spre cetățeni să se bazeze pe un mod revoluționar de a proiecta cartea de identitate, din care datele esențiale de regăsire a informației să fie complet și corect stocate, fie că este vorba de cod bară, fie că este vorba de un cip.

Interațiunea devine deosebit de eficientă atunci când pe baza codului bară sunt interacționate mai mult de două aplicații informatice complexe. La producerea unui accident se accesează baza de date a populației pentru alocaliza persoana accidentată. În același timp este accesată baza de date privindstarea de sănătate pentru a fi cunoscut istoricul și mai ales restricțiile severe. Deasemenea, se interoghează baza de date privind asigurarea persoanei. În cazul unui mod complex de abordare, unitatea medicală transmite mesaje e-mail la locul de muncă și la familie, pentru că în codul bară pot fi incluse și aceste elemente, iar în cazul existenței unui cip, aceste elemente de identificare și de legătură sunt fără probleme în ceea ce privește stocarea.

O altă procedură a economiei digitale vizează eliminarea suportului de hârtie din existența cotidiană. Pentru această direcție sunt necesare abordări corecte și de siguranță în crearea bazelor de date oficiale și mai ales în ceea ce privește definirea unor modalități de adăugare de elemente. Sunt baze de date unde nu există operația de ștergere, precum și operația de modificare este inexistentă. Baza de date a diplomelor din sistemul educațional este un astfel deexemplu. Referirea unei astfel de baze de date este obligatoriu să se efectueze înconcordanță cu baza de date a populației pentru a vedea dacă utilizatorul mai este în viață.

Eliminarea suportului pe hârtie presupune existența unei evidențe clare a intrărilor / ieșirilor de mesaje cu limitarea posibilităților operatorilor de a opera pe baza de date.

Un funcționar public poate consulta baza de mesaje în care cetățenii exprimă o serie de solicitări. Acesta consultă baza de mesaje și oferă răspunsuricu soluții. El nu poate șterge mesaje primite, nu poate modifica aceste mesaje. Va exista numai o evidență a perechilor de mesaje: mesaj primit, mesajul de răspuns. Acolo unde nu există aceste perechi înseamnă solicitări ale cetățenilor,nerezolvate.

Aplicațiile informatice care nu apelează la suport pe hârtie trebuie să includă cu o rigurozitate specială istoricul operațiilor și numeroase modalități decertificare a operațiilor în derulare. Printr-un sistem de parole sau de amprentarese procedează la rederularea fără dubii a operațiilor, crescând responsabilitatea atât a cetățenilor, cât și a operatorilor pentru că stabilirea punctului unde s-a produs eroarea este fără dubii.

Mimarea economiei digitale se produce atunci când dezvoltarea tipului de aplicație informatică fără ieșiri la imprimantă, fie rămâne în fază de experiment, fie are caracter izolat. Respectarea la indigo a procedurilor manuale folosind tehnica de calcul face mai mult rău decât bine, funcționarii operatori transferând spre computer principii de incompetențe și limite.

Eliminarea hârtiei conduce la crearea unui nou mod de abordare, determină o creștere a responsabilităților, dublate de fiabilitatea maximă asigurată mai ales bazelor de date.

Acest mod de lucru trebuie să devină un fenomen, un mod natural și să prezinte aceeași importanță pe care a avut-o Galaxia Guttenberg pentru omenire.

O altă procedură, vizează naturalizarea fluxului marfă / servicii – bani / informație – marfă / servicii. Atât timp cât se lucrează cu hibrizi privind plățile prin mandat sau printr-un cont special, în cazul magazinelor virtuale, aplicația nu este de comerț electronic. Prin mecanisme adecvate, agenții economici sunt stimulați să dezvolte pagini Web și mai ales procese de comerț electronic. Adică să prezinte produse, prețuri, posibilitate de primire comenzi, posibilitate de livrare și mai ales, posibilitate de efectuare plăți și încasări electronice.

Comerțul electronic trebuie văzut ca formă de combatere a corupției. El nu este important pentru alimente, flori sau alte mărunțișuri.

Comerțul electronic pentru produse importante înseamnă luxuri bănești complet identificate. Comerț electronic cu mașini de lux, cu vile, cu produse sofisticate și mai ales cu servicii speciale presupune, plăți electronice, iar încărcarea conturilor cu salarii sau sume pentru care s-a făcut dovada că au fost plătite taxele, iată o cale de a construi contul de venituri și cheltuieli ale cetățeanului. Fluxul complet include informarea clientului folosind o bază de date și chei de regăsire flexibile. Se lansează cererea. În acest moment se produc conexiunile multiple, în baza de date aparținând altor aplicații informatice. După decizia de a achiziționa produsul se procedează la efectuarea plății cu dezvoltarea în continuare a tuturor actualizărilor. La cumpărarea unui autoturism, se produce înmatricularea, înscrierea la plata de taxe și impozite, transferarea informațiilor spre service și se efectuează asigurarea precum și alte operații necesare. Apare un proces de dispersie a informației de la magazinul virtual spre toți partenerii naturali, fără a mai impune cumpărătorului dezvoltare de procese de introducere date și mai ales de pierderea timpului spre a efectua operațiuni obligatorii, pentru care în societatea nedigitală există o imensă birocrație.

Societatea digitală presupune luxuri complete care se dezvoltă pe principiul adiacenței.

Comerțul electronic modern include și derularea prin leasing, prin rate sau în mod direct << văzut – plăcut – cumpărat - plătit >>. În toate cazurile, plățile se efectuează din cont alimentat numai cu dovezi că au fost plătite taxele și impozitele.

Trecerea informațiilor din magazinul virtual spre plățile de taxe vamale, spre plățile de TVA și altor impozite pe profit crează o imagine completă asupra întregului ansamblu de procese ale agentului.

Procedura pentru crearea contului de venituri și cheltuieli ale cetățeanului este un deziderat specific numai economiei digitale. Fiecărui cetățean i se asociază o construcție completă într-o bază de date în care se înregistrează toate operațiile (încasări, plăți, transferuri, mișcări, activități, donații, cadouri) semnificative.

Economia digitală nu dispune de fluxuri care să convergă spre baze de date a cetățeanului privit ca realizator de tranzacții. Ideea complet eronată a individului liber, independent care poate face orice, este singura generatoare de excese. Economia digitală este singura în stare să pună ordine în derularea pe principii economice a tuturor tranzacțiilor. Este normal ca numai performanța individului sau a grupului să fie generatoare de venituri. Economia digitală nu exclude obținerea veniturilor bazate pe hazard dar acestea în mod obligatoriu sunt purtătoare de taxe și impozite și sunt bazate pe încasări precedate de plata taxelor și impozitelor.

Orice altă abordare, cu continuarea fluxurilor informaționale incomplete transformă economia digitală într-o caricatură și atât.

Economia digitală reprezintă un nou mod de abordare a fluxurilor financiare. Ceea ce acum este privit ca secret bancar, tehnică bancară, capătă o nouă valență, întrucât, existența bazelor de date și accesul pe lanțuri complexe, permite efectuarea de analiză, iar acordarea hazardată sau preferențial – hazardată de credite se diminuează vizibil.

O procedură importantă a economiei digitale este legată de ierarhizarea detaliilor privind cetățeanul. Datele privind un cetățean au caracter confidențial în raport cu un anumit context.

Starea civilă a cetățeanului este confidențială exceptând momentul în care se merge la starea civilă pentru depunerea actelor pentru căsătorie.

În cazul unei tranzacții este important de verificat că persoana care cumpără dispune de bani în cont, ceea ce presupune verificarea și înghețarea temporară, până la efectuarea tranzacțiilor, ca măsură de protecție.

Transformarea oricărei informații în informație confidențială crează câmp larg interpretărilor libere și abuzive. Economia digitală exclude astfel de riscuri, protejând mecanismele economiei de piață funcționale în mod real.

Aceste proceduri, alături de altfel crează un nou mediu economic, produce mutații spre competitivitate, iar miracolele economice au deja fundament la nivelul productivității și calității produselor, serviciilor și proceselor.

În ultimii ani au apărut termeni și concepte noi. Acum oricine folosește e-mail face referire la un produs software cu ajutorul căruia se procesează texte, se trimit scrisori și se primesc scrisori. De fapt se gestionează fișiere cu numeroase facilități.

Conceptul e-commerce vizează magazine virtuale, posibilitatea de a alcătui coșuri, de a înregistra clienți, de a efectua plăți.

Conceptul de e-banking este acum de mare actualitate și constă în plăți electronice între bănci dar și între clienți.

Pentru e-business există numeroase accepțiuni urmărindu-se caracterul integrator, afacerile electronice incluzând negocierea, documentarea, contractarea, plata, recepționarea, cu toate elementele de fundamentare specifice unui management modern.

Pentru noile forme de muncă e-activities încorporează multe dintre formele pe care le generează lucru la un computer legat în rețea.

Acolo se poate face instruire, se poate face verificare de cunoștințe, se poate scrie un produs software sau se poate face un desen, se poate rezolva un sistem de ecuații necesar unui sistem de irigații, se poate elabora o ofertă de proiect.

Apar noi realizări în care folosind un produs software specializat, o persoană așezată la un computer, rezolvă probleme și câștigă bani oferind soluții, materializate în final sub forma unor fișiere care se transmit.

Caracterul X inclus în titlul acestui capitol are semnificația deschiderii spre noi zone a utilizării computerului.

Dacă acum se poate vorbi curent de e-licitație, e-administrativ, de e-government, de e-education, de e-university, viitorul va aduce noi și importante mutații care vor adânci caracterul digital al economiei, făcând ca într-adevăr economia să poarte acest nume, numele de economie digitală.

Toate aceste abordări sunt posibile numai atunci când la nivelul economiei s-au coapt condițiile și s-au realizat astfel de conexiuni care să conducă la o astfel de direcție și să arate că o altă abordare nu mai este posibilă.

Poșta electronică este posibilă când există parteneri suficient de mulți și de interesanți pentru a transmite mesaje. În plus, trebuie să fie un conținut al mesajelor care să justifice efortul uman și financiar al unui astfel de demers.

Comerțul electronic se justifică numai atunci când funcționează semnătura digitală și când se pot face tranzacții electronice între client, bănci și magazinele virtuale.

Afacerile electronice presupun site-uri complexe ale angajaților economici, baze de date puternice și mai ales transparența unor procese. În cazul în care se optează pe o dublare a fluxurilor clasice, evident, vor exista frâne puternice care au menirea să anuleze efectele pozitive ale e-business.

Comerțul electronic și celelalte componente ale afacerilor sunt valide numai într-un mediu operațional al economiei bazate pe competitivitate. Deja s-a văzut rezistența în ceea ce privește derularea licitațiilor electronice..

Dezvoltările ulterioare au adus noi funcții, au condus la creșterea vizibilă a autonomiei și au propus creșterea capacității de memorare și îmbunătățirea calității vizualizării, mergându-se până la reducerea celorlalte.

Noile generații de telefoane mobile au deja capacitate de a preluamesaje de poștă electronică, de a vizita site-uri de bursă, de timp probabil, de aeroporturi, se pot face rezervări și pot efectua plăți.

Se observă că telefonul mobil se transformă într-un terminal care se încorporează economiei digitale.

Nu se va putea vorbi de o economie digitală reală dacă nu se realizează conectarea la baza de date prin intermediul m – aplicațiilor, oricare ar fi acestea. Vulnerabilitățile încorporate în telefonia mobilă trebuie diminuate pentru a oferi protecție corespunzătoare tuturor tranzacțiilor.

La explozia tehnologică înregistrată în ultimii cinci ani se asociază soluții fiabile în raport cu maximizarea criteriului de protecție.

Limitările date de cantitatea de informație care se afișează pe ecranul unui telefon mobil impune dezvoltarea unor teorii care să structureze optim interfețele om-telefon mobil, pentru a face operațional acest nou tip de interacțiune. Fiabilitatea concepției aplicațiilor transformă telefonul mobil într-un simplu intermediar de transmitere a informațiilor spre un laptop cu posibilități de integrare a aplicațiilor proprii în construcții complexe, extrem de elaborate.

Eliminarea granițelor care au existat până acum nu mai justifică nici un fel de amânare în ceea ce privește atacarea proceselor de informatizare pentru domenii de mare interes pentru cetățean.

Statistica dispune de instrumente performante pentru a identifica și pentru a cuantifica activitățile și importanța acestora. Obținându-se liste complete se trece la realizarea de baze de date și de interfețe care să permită accesarea lor. Faptul că și în anul 2003 se procedează la proiecte independente pentru componente dintr-un sistem, se perpetuează o stare de fapt, generatoare de componente neomogene care vor presupune la rândul lor interfețe complexe pentru a realiza interoperabilitatea.

Atât e – aplicațiile cât și m – aplicațiile se dezvoltă pe baza unei strategii unice, chiar dacă abordarea este concretizată prin elemente de simultaneitate. Concepția unitară vizează în primul rând elementele de interfață cu asigurarea continuității. În al doilea rând se asigură parcurgerea unor etape, rigurozitatea fiind asigurată mai ales de existența unui proces de certificare.

4. Concluzii

Economia digitală este o stare a economiei, în care informația obținută din multe puncte este stocată în baze de date, iar utilizarea ei complexă se efectuează din punctele de lucru sau din posturi dispuse în locuri publice și corespunde activităților și tranzacțiilor realizate de cetățeni și de organizații.

Economia digitală ridică pe un plan nou informația, orientându-se spre asigurarea transparenței proceselor și spre fundamentarea deciziilor.

Economia digitală este economia rigurozității, a corectitudinii și a completitudinii în ceea ce privește actualizarea bazelor de date.

Definirea unor proceduri clare de verificare a modului în care operatorii efectuează adăugirile în baze de date este esențială în asigurarea nucleului tuturor procesărilor ulterioare.

Economia digitală nu este o economie doar a computerelor legate în rețele complexe. Este o economie care utilizează corect resursele computerelor legate în rețea, pentru care Internetul și toate celelalte resurse sunt singura șansă de progres social pentru următoarele decenii.

Bibliografie

Ion Ivan, Marius Popa, Sergiu Capisizu, Lukacs Breda, Bogdan Florescu – Clonarea Informatică, Editura ASE, București, 2003.

Ion Ivan – Economia Digitală, Economistul, nr. 356, 15 septembrie 2003, Suplimentul săptămânal Economie teoretică și practică

Bogdan Ghilic-Micu, Marian Stoica – e-Activități în societatea informațională, Editura Economică, București, 2001